

Mynárský tovaryš,
na zdory ně robíš,
máš ty svoju galánečku,
za moju ně chodíš.

Mynárský tovaryš,
na zdory ně nerob,
máš ty svoju galánečku,
za moju ně nechod!

242.

Zdlouhavě. Z Velké

Ka-ma-rá-de bra-tre můj, a já na ťa co-si vím,

že ty cho-díš k mo-jěj mi-lěj, a já k tvo-jěj ne-cho-dím.

Kamaráde bratre můj,
a já na ťa cosi vím,
že ty chodíš k mojí miléj,
a já k tvojí nechodím.

A dyž od ní přeč půjdu,
de já nocovat budu?
Pod okénkem na travníčku
pod tú lipkú zelenú.

Jak ťa u ní zastanu,
dám klobúček na stranu,
a ty mosíš přeč odejít
a já u ní zostanu.

Na téj lipce zelenéj,
tam vtáčkové zpívajú,
a ty moje podkověny
prežalostně brinkajú.

243.

Živě. Z Velké.

Na-lé-va-ľa šen-ke-ren-ka bí-lé ví-no,

a ty mi-lá šen-ke-ren-ko na-lěj mi ho, šen-ke-ren-ka

na-lé-vá, my-sli-vec ju o-bí-má a ten je-jí

naj-mi-lej-ší lem sa dí-vá.